

Løjtnant Franks Forsigtighed.

STATENS KURÉR

ET BARN RØVES
SOM GIDSEL

SPION-FILM I 3 AKTER

— Dansk Kinograf-Film. —

Eneret: A/s Kinografen. København.

Statens Kurér.

Et Barn røves som Gidsel.

Spionfilm i 3 Akter.

— Dansk Kinograf-Film —

PERSONERNE:

v. Hohenberg, Gesandt	Anton de Verdier
Hans Frue	Alfi Zangenberg
Bertha, Gesandts Søster	Ingeborg Schou
Lilian, hans Datter	Lilian Zangenberg
Green, Legationssekretær	Rich. Christensen
Løjtnant Frank, Kurér	Tronier Funder
Wilson	Wiggo Wiehe
Ruth	Ellen Rassow

Den unge Løjtnant Frank, der gjorde Tjeneste som Statens Kurér, modtog en Dag Ordrer til ufortøvet at give Møde i Krigsministeriet og fik her overgivet meget vigtige Dokumenter, som skulde bringes Gesandten v. Hohenberg. Den unge Løjtnant modtog samtidig det strengeste Paalæg om at udvise den største Forsigtighed, thi Papirerne var af saadan Beskaffenhed, at det var højst sandsynligt, at en fremmed Magt ville gøre sig store Anstrengelser for at komme i Besiddelse af dem.

Med denne Besked forlod den unge Løjtnant Ministeriet, og da han naaede hjem til sig selv, udfærdigede han af Forsigtighed nogle Papirer ganske Mage til de ægte Dokumenter, lagde disse i sin Portefeuille, og saaledes sikret begav han sig paa Vej.

Krigsministeriets Mistanke om, at disse Papirer vilde blive efterstræbte, viste sig ikke at være ugrundet.

En Person ved Navn Wilson fik samme Dag Besøg af en Agent fra den fremmede Magt og af ham overdraget det Hverv at skaffe de hemmelige Dokumenter til Veje, lige meget paa hvilken Maade. Wilson gav sig straks til Værket.

Løjtnant Frank tog ind paa Hotel Victoria og fik Værelse Nr. 14 anvist, og paa samme Hotel tog Wilson ind og sørgede for at faa Værelse Nr. 15.

Saa faldt Natten paa, Hotellet gik til Ro, og Spionen begyndte sit farlige Arbejde.

Sagte sneg han sig ud paa Gangen og aabnede med største Forsigtighed Døren til Nabo værelset.

Frank var paa sin Post; han lod som om han sov og saa nu fra sin Seng, hvorledes den frem-

Midnat i Hotelværelset.

mede famlede sig frem til Bordet, fandt Portefeuillen, tog Dokumenterne ud og derpaa forsvandt lige saa hemmelighedsfuldt, som han var kommen.

Da han havde set det, lagde han sig rolig om paa den anden Side, og næste Morgen fort-

„Ingen maa forlade Huset!“

satte han beroliget Rejsen, efter at have forvisset sig om, at hans Nabo straks havde forladt Hotellet med de uægte Papirer. Han naaede lykkelig v. Hohenbergs Palæ, hvor han afgav de vigtige Dokumenter til Gesandten.

Dermed var Franks Mission lykkelig til Ende.

Wilson derimod rasede, da han opdagede, at han havde ladet sig narre, og var klar over, at han maatte begynde forfra.

Ved et Tilfælde opdagede han i en Avis, at v. Hohenberg søgte en Guvernante, og han satte sig derfor i Forbindelse med en Pige, Ruth, der

„Nu . . .“

før i Tiden havde gjort ham store Tjenester, og det lykkedes hende virkelig at opnaa den ønskede Plads.

Nu havde han Foden i det Hus, hvor Papirerne fandtes, og samme Dag kravlede Wilson

„Endelig har jeg dem!“

gennem Vinduet ind i v. Hohenbergs Arbejdsværelse og gav sig i Lag med Gesandtskabets Jernskab, der dog modstod alle Angreb. Gesandten, der netop vendte hjem, kom lige tids nok til at se en Mand forsvinde ud af Vinduet, og det stod ham nu klart, at der vilde blive

gjort yderligere Forsøg paa at røve Dokumenterne. Han besluttede derfor at sætte sin Legationssekretær Green ind i Sagerne.

Men Wilson opgav ikke. Næste Dag forsøgte han sig med en ny Plan, og denne Gang havde han bedre Held med sig.

Ruth tvinges til Bekendelse.

En af hans Hjælpere forklædte sig som Tigger og indfandt sig i Gesandtskabspalæet. Tjeneren gav den Fattige en Skærv, og den ny Guvernante sørgede for, at Tjeneren blev fjernet i rette Øjeblik.

„Har Du forraadt os?“

I næste Nu satte „Tiggeren“ Ild paa Portieren. „Brand! Brand!“ raabte Guvernanten og allarmede hele Huset.

Alle styrtede til, ogsaa Gesandten og Sekretæren, der netop var i Færd med at gemme de vigtige Papirer, og det var netop det, Wilson

havde regnet med. I samme Øjeblik svang han sig atter gennem Vinduet ind i Arbejdsværelset og kom nu endelig i Besiddelse af de ægte Dokumenter.

Ilden blev slukket, og da Gesandten vendte tilbage, opdagede han til sin Rædsel, at Papirerne var borte.

„Ingen maa forlade Huset!“

Straks blev en Husundersøgelse sat i Gang. Alle Spor viste mod Tiggeren — og den nye Guvernante.

Beviserne var for overvældende, og Ruth tog da det Standpunkt rolig at vedgaa sin Delagtighed nu, da de vigtige Papirer var i Sikkerhed, og Resultatet blev for hendes Vedkommende, at hun spærredes inde i Gesandtskabets Kælder, medens man overvejede, hvad der videre skulde foretages i Sagen.

Barnet røves.

Nu havde Wilson Papirerne, og hans eneste Bekymring var Ruth, som han ikke turde lade i Stikken, og den snedige Mand udklækkede da en ny Plan til at faa hende fri.

Sammen med den Hjælper, der havde spillet Tigger, overskar han Lyskablet til Palæet, og han var nu aldeles sikker paa, at der vilde blive telefoneret til Belysningsvæsenet, og at der derfra straks vilde blive afsendt en Mand til at reparere Skaden.

Saadan skete det virkelig ogsaa. I et Nu var Elektrikeren overmandet, og Wilsons Hjælper, forklædt i hans Tøj, fik atter uhindret Adgang til v. Høhenbergs Hus, og nu saa han sit Snit til at bemægtige sig Gesandts lille Datter. Indpakket i et Lagen hejsede han Barnet ud af Vinduet ned til den ventende Wilson, der hurtigst mulig bragte sig selv og den lille i Sikkerhed.

Nu havde Wilson, hvad han behøvede for at bringe en Byttehandel i Stand, og Gesandten forstod, at der ikke var andet at gøre end at give Ruth fri, hvis han vilde have sin lille Lilian tilbage.

Saaledes havde Wilson paa alle Punkter sejret over sine Modstandere, takket være sin Snedighed; men endnu var Spillet ikke helt til Ende, thi nu greb Legationssekretæren ind, og han var mindst lige saa snedig.

Bag paa den ventende Vogn anbragte han en Oliedunk, og da Vognen satte sig i Bevægelse, løb Olien ned og Oliestriben viste, hvad Vej Vognen var kørt.

Kort efter befandt Legationssekretæren sig ved det Hus, hvor Papirerne holdtes skjult.

Wilson og Hjælperen var netop gaaet ud og Ruth var ene tilbage. At overmande hende var en let Sag, og ved en uvilkaarlig Bevægelse røbede hun, hvor Papirerne var gemt.

Atter kom de vigtige Dokumenter paa rette Hænder; men i det samme vendte Wilson og den anden Mand tilbage og Green maatte ilsomt tage Flugten, skarpt forfulgt af de to.

Jagten gik over Husets Tag; men Green fik aabnet Lugen til Husets Elevator og forsvandt langsomt i Dybet, medens Forfølgerne kun kunde naa ham med deres Forbandelser.

Som Belønning for sit udmærkede Arbejde fik Legationssekretæren Løfte om v. Hohenbergs Søsters Haand, hvorved de to Unges lønligste og længe nærrede Ønsker blev opfyldt.

